

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

15. AUGUST 1935

7. ÅRGANG.

Fra Kina og India

Brev fra str. Schroeder og Finstrøm

må få mot og kraft til å handle etter sin overbevisning.

Brahminerne kuer folket ned og vil ikke at de skal motta evangeliet, for derigjennom kommer jo alle til å bli likestilte. Forleden dag da Engleske Bibel-selskaps representanter i en by solgte 80 evangelier, så truet brahminerne folket til å rive istykker alt sammen. Så dere forstår nok at satan har sine håndlangere også her. Men Jesus har seiret over satan og ved ham skal vi mer enn seire!

— Vi har så å si gått gjennom både ild og vann siden vi sist akre i M. R. Vi var, som før nevnt, ute i distriktet og hadde møter i koldtiden. Bodde i et hus uten vinduer. En glugge på veggen og dørene fikk tjene som ventilasjon. Fikk leve så primitivt som mulig, dog var vi glad for på denne måte å bli istand til å bringe det glade budskap til dem som sjelden og aldri hadde hørt om Jesus for. Min mann syklet flere eng. mil hver dag i den brennende solheten, for å nå de lengst bortliggende landsbyer med evangeliet. Vi besøkte også en såkalt «Jatra» eller hedningefest. Da kommer hedningene sammen i tusenvis for å tilbe sine stumme avguder. Vi har da ypperlige tilfeller å ha møter og dele ut bibeldeler blandt skarene. Mange var det som nok den dag fikk høre evangeliet for første gang. Gjennom «dagens betes» holdt vi på i ett med møter o.s.v. Siden da vi skulde på hjemmet holdt vi på ikke å komme frem på grunn av de store folkemasser. Neste dag fikk jeg feber, men lille Alfild lar sin lille, myke hånd på mitt hode og bad Jesus gjøre mig frisk og jeg ble frisk straks og har vært frisk siden. Samme kveld blev min mann syk og det tok tre lange dager før vi kunne få noen til å ta oss i bilen hit. Det viste sig at han hadde lungebetennelse, brysthindebetennelse og malariafeber. Det så mørkt ut og det var isannhet tunge dager. Vi bad misjonærene stå med oss i bønn — og Gud gav herlig bønnesvar. Det blev ingen krise. Overlægen fra Nasareth kom til oss og han leger sårene ved å røre ved de syke med sine naglemerkede hender! Takk og lov! Ofte kom et kor for mig i de dager:

Om solen är gömd bakom botande sky är där mörkt i ditt hjärta min vän?
Om du blott vägar tro skola skuggorna flytt
och solen framstråla igen!

Pris skje Gud. Ben er nu sterk som før og vi er alle tre lykkelige over å være i India. Bed for oss venner. Farer lærer på alle kanter, men Jesus formår å bevare oss.

Med varme hilsener til alt Guds folk fra oss tre. Eders i Jesus forbundne.

Gunhild Finstrøm.

med foldede hender, øinene lukket og benene i kors under sig på kinesisk vis. Han så ikke ut til å være død. Han satt i stille andakt og de fortalte mig, at han var en hellig mann. Aldri spiste han sammen med andre mennesker. Han levde bare av urter, grønnsaker og vann fra en ren kilde som ingen andre drakk av. Han var alltid for sig selv i templet og bad. Men hvilken hensikt hadde han? Jo, å nå himlen. Idet jeg stod der og så på ham, kom disse ord til mig: Ikke ved gjerninger forat ingen skal rose sig, men av nåde. En nådegave fra Faderen. Hvor mange er det ikke som denne mann. De famler i mørket etter noget å tilbe, noe sikkert å tro på og feste sig ved. I Kina, det mektige rike mot øst, der tolv millioner hvert år. De fleste dør uten håp, uten trost. De kjenner ei Frelserens sår. — Kom over og hjelp oss! Fortell oss om Gud! bønnfaller den døende hop. Kom snart med det reddende evige bud! A. lytt til det brennende rop. Utallige skarer er forblindet og tror på guder av tre og sten. A, la oss istedet bringe dem Guds ord, som taler om synders venn.

Hvad skulde nu gjøres med denne mann? Jo, han skulde bli en gud. Den døde mann blev satt på et sted og så begynte man å gjøre en gud av ham. Til ham kom arme syke og sårede for å finne lekedom, ved å brenne røkelse og falle på kne. Denne hellige mann som folket i sin blinnet trodde på. De kjente ei Frelserens sår. Forblindet fæl: de ned for ham og bad om hjelp og lekedom for legem og sjel. Men hvilken skuffelse; for ingen er hellig som Herren. «For det er ingen foruten dig, og det er ingen klippe som vår Guds». Vær med i arbeidet, i bønner for dem som er ute i striden så vi i Guds vilje og kraft må gå frem og hans vilje alene attrå.

For over elleve år siden i Yut-zeshing var vi ute på buskesk. Sangbok, gitar og bibel hadde vi med og i hjertet var det en stadig bønn: Jesus velsigne sangen, musikken og ditt ord, så det må bære megen frukt for evigheten. Vi var i et hjem, hjemmet til Chutzu mei (søster Chu). Hun er mig meget kjær. Denne dyre sjel reddes ved at livets ord blev bragt henne. Nu er hun frelst, men det var en gang som synden og ufreden hersket i hennes hjerte. Hun lå under for alle synder som kunde tenkes. En av dem var, at hun røkte og solgte opium. En gang på et møte fortalte hun at den Hellig And hadde ka-

stet lys over hennes liv, og hun husket at hun for flere år tilbake hadde drept sin lille nyfødte datter. Blandt majoriteten i Kina ansees dette ikke for synd, ikke mer enn at man dreper en kattunge eller slikt. Men blodet har rensende kraft. Jesu dyre blod og den Hellige And har rensende og ransakende kraft. Den trenger inn i hjertets skjulte råd, tanker og handlinger, og det som er syndig må frem i lyset, hvis vi skal tenke på å møte ham når han kommer som vår brudgom. Glad og lett blev kjære søster Chu's hjerte, og det blir alle som vandrer lydhigets vei. Lydighet er bedre enn slaktoffer, men gjensidighet er ikke bedre enn trolldomssynd og trossighet er som avgudsdyrkelse. 1. Sam. 15, 22, 23. Denne kjære sjel har gått igjennom mange trange pass for sin tro, men fremdeles står hun på klippen Kristus, og gleden som hun fikk i troen på Jesus fyller hennes hjerte. Gud velsigne henne å holde ut til enden. Når jeg sist hørte fra vår stasjon i Yut-zeshing, var hun syk, men søstrene Gundersen og Westin har tatt henne til sig. Gud i sin nåde styrke og hjelpe henne. Hun er en dyrbar skatt, en sjel som er reddet, rensert og bevaret. Alt på grunn av Golgatas underverk. Priset være Jesus. Under skal Jesus ha at jeg får være en av dem som ved hans nådes kraft kan sprede

Litt flere lyse smil, litt mindre bitterhet,
litt færre spark til den som helt er slagen ned.
Litt mere ja, litt mindre nei,
litt mere vi, litt mindre jeg.
Litt flere blomsterkranser på livets trange sti,
litt mindre på min grav, når striden er forbi.

«Nåden være med alle dem som elske vår Herre Jesus Kristus i uforgjengelighet». Efeserne 6, 24. Eders i nåden bevarede søster Esther A. Schroeder.

Vår Gud er jo i himmelen, han gjør alt hvad han vil.

Salm 115, 3.

— Hvor er Gud? Hvor er Gud? Således spurte en gammel mann som for fjerde gang kom hit til oss igjen idag. Han gikk fra det ene rum til det andre idet han gjentok spørsmålet: Hvor er Gud? Jeg sa til ham, at vi er kristne og tilbøder ikke sådanne guder som er gjort av menneskehender, uten vår Gud som er i himmelen og han har skapt alle ting. Så snart han hørte vi var kristne så fant han snart veien

ut, men jeg gikk etter og fortalte ham mere om vår Gud. Håper han snart kommer igjen så vi kan berette mere for ham om vår Gud og den han sendte: Jesus Kristus. Her finnes i tusenvis av mennesker i India idag som spør såsom denne mann: Hvor er Gud. Den Gud som lever og kan hjelpe oss? Så lenge har de ropt på sine stumme avguder og intet svar fått — ingen hjelp i nøden. Deres forfedre i slekt etter slekt har også trofast tilbødt disse guder, men ikke en kunne berette at guderne kunne hjelpe dem. Folket begynner som aldrig før å våkne op fra sin tunge søvn og spørsmålet lyder så inntrengende: «Hvor er Gud?»

Siden vi kom tilbake hit har flere hedninger kommet og sagt at de vil bli kristne og har begjært å bli døpt. En av disse var i fra distriktet hvor vi bodde en tid og hadde møter. På spørsmål om når han hadde hørt evangeliet svarte han, at Sahib kom til vår by og talte til oss. (Det var min mann han hadde hørt i vinter). Så vi sjert Guds ord virker kraftig på hjertene i disse dage i mørke India.

For to uker siden kom her en ung gutt i ca. 15—16 års alderen, han også vilde bli en kristen. Han er av samme kaste som Gandhi, altså av jordbruger-kasten. Han fortalte oss, at hans mor døde da han var liten og for 4 år siden døde hans far også. Nu tok hans farbror over gården eftersom gutten ikke var gammel nok til å overta den selv. Da nu tiden nærmet sig at gutten selv skulde bli myndig, så leiet farbroren en såkalt «hellig mann», en Sadhu, til å drepe gutten. Han fikk imidlertid rømt og kom til Dhulia og søkte arbeide. I tre dager gikk han uten mat og uten hjem og søkte forgyves etter noe å leve av. Da var det at han i sin fortvilelse bestemte sig for å bli en kristen. Han kom da hit og fortalte sine oplevelser, men tretteheten og sulten overvældet ham og han brast i gråt. Det tok oss ikke lenge å skaffe ham et godt måltid mat og det var ingen liten porsjon han satte tillivs. Etterpå spurte min mann ham hvordan han kjente sig nu og da svartet han med et strålende smil: «Nu har jeg det godt!» — Han mottar nu undervisning hver dag om «den nye og levende veie», og lærer å lese og skrive, noe som han ikke før har lært. Vår nderlige bønn er at han snart må bli en ny skapning i Jesus Kristus. Ta ham med i eders forbønner, kjære venner, samt bed at disse skarer som står så å si i avgjorelsens dal,

NUMMER 15.

Kjære Guds barn, Ijært og nær.

«For av nåde er I frelst, ved tro, og det ikke av eder selv, det er Guds gave, ikke av gjerninger forat ikke nogen skal rose sig». Efeserne 2, 8, 9.

Jeg vil i dette brev gi mine kjære lesere en liten skildring av en misjonsreise jeg var på, til en by i Shansi. Vi hadde allerede besøkt flere byer med evangeliet og kom vi til byen Ch'i Shien og skulde ha noen dagers møte. Jeg bodde i evangelistens hjem, hvor de steite med mig så godt som mulig på kinesisk skikk. Blandt alle det gode, så fikk jeg mange utryggjerrige og beundrende tilskuere. De hadde hørt om en utlending som var kommet til byen, han eller hun, de var ikke sikker på den saken; men de tenkte at det måtte være en mann, for denne merkelige person hadde store følger. Så neste morgen før solopgang var de møtt op for om mulig å få se dette rare menneske. Det blev stor begeistring når kvinnene fikk lov å komme inn og hilse på mig. Det blev fortalt dem at det var en kvinne og mennene måtte «vær så god» å holde seg ute eller kikke i hullet som de hadde lavet i papir-vinduet. Det blev fortalt dem at jeg kunde tale kinesisk, men det husket de nok ikke på, for det blev sagt meget rart om mig. Det var med stort besvær jeg behersket mig selv så jeg ikke satte i å storle. Hvad har hun spist idag? Er hun gift? Hvor gammel er hun? Har hun sovnet i den rare sengen? (min felttæng som jeg hadde med mig) og mange andre spørsmål som evangelisten måtte svare på.

De stod først på avstand, men når de så at de små kom frem til mig og fikk noen kaker, så kom en gammel kone frem til mig og spurte: Kan jeg få ta på dig? Ja da, lod svaret. Hun blev så glad og sa: Nei men, hun taler just som oss. Da smeltet isen og jeg var en av dem. Det kunde skrives meget om samtalen, men dette er nok for å gi et lite inntrykk. Jeg gikk ut i gården så alle skulde få se mig, og vi benyttet anledningen og hadde et møte. De lyttet med stor oppmerksomhet til livets ord som blev talt og Jesus som sa: Så din sed kom morgenen, og la ikke din hånd hvile når det lider mot afternen, for du vet ikke hvad som vil lykkes, det ene eller det andre, eller om begge deler er gode, vil sikkert se til at det bærer eviglivets frukter.

Etter at vi hadde spist så evangelisten til mig: Har du lyst til å bli med til templet og se en mann som sitter død foran en avgud? En mann sitter død foran en avgud? Er det sant? Javisst, kom jeg se. Det var med en underlig følelse, eller rettere mange følelser som gikk gjennom mig når jeg stod der foran avguden og så denne «døde» mann. Han satt

elle skokrem
og gir skotois

ne de hadde i
omkring 20 sp
ønsket å bli
den mere be
igen grunn at
gjort at bet
meget håde og

der er dem som
kun fittende.
pr. 11, 24.

ntina.
NEN:
Otterholdt, E
lia.

V. Forsgru
NEN:
en, Smiltstrø
nan.

D:
erg, Kreditt
nan.

:
en, Gunnar B
K. Kreditt

Andersen,
Solo.

ok p. a. f
elokken, E

TRØM:
en, Kristi

k.
SELV:
ik, Drøm
botn.

Betels, B
Brevvitt
7. Jakobs
Kistrand

nde
r.

de
r.

11. L
and.

og
ogre

La våre hjerter ydmyges og
 bevis, la oss forvente ham og
 hans dyrebare ånds kraft i ennu
 flere mål over vårt livs sti, så
 vi skal ikke bli beskjemet; ti så
 mange som Guds ledere er, i ham
 har de sitt ja, derfor får de og
 ved ham sitt amen, Gud til ære
 og lov. (2. Kor. 1, 20).

Jeg har oplevet helbredelse av
 ånd i denne uke, ved en kjær
 bønnens forbønn, som blev sendt
 til mig etter Guds ledelse og som
 svar på bønn.

I. Schøyen.

SPREDTE FELTER

På farten.

Etter stevnet i Rygge fikk jeg
 anledning til å delta i noen mø-
 ter på forskjellige steder.

Hauge, Rolvsøy.

Onsdag den 7. august fikk jeg
 anledning til å bli med br. Simen
 Bråken fra Fredrikstad til Hau-
 ge på møte. Br. Alfred Andreas-
 sen var også med. Det var ikke
 akkurat så mange samlet, men
 da Gud ikke er avhengig av man-
 get eller få fikk vi et godt møte.
 Det kjentes at Gud var nær og
 det er det som har verdi for oss
 Guds folk.

Saltnes, Råde.

Søndag stod kursen til Saltnes
 Råde. Her ute ved havet har de
 mange venner et stort pent lokale
 og en god virksomhet. Det er flere
 staute brødre blant dem og de
 fleste fiskere. De får noe rolig,
 samtidig og solid over sig disse brø-
 dre som har sin levevei på det
 kamefulle og farerfulle hav. De op-
 lever til å være på post og være
 aktpågivende og ta vare på an-
 ledningene som gis.

Kl. 5 var det brødsbrytelse og
 det blev en riktig velsignet stund.
 Det er av stor betydning å prak-
 tisere de befalinger som Bibelen
 anviser oss og brødsbrytelsen er
 en av dem. De første kristne
 holdt trolig fast ved brødsbrytel-
 sen.

Etter brødsbrytelsen var det
 misjonsmøte med bevertning.
 Musikvennens sang og spilte og
 etter en bønnestund fikk vi be-
 vertning.

Etterpå vidnet undertegnede
 litt fra 1. Kongebok 19 og flere
 andre brødre vidnet om Gud. Et
 budskap i tunger med tyding
 kom også frem og det var en god
 lad over møtet.

Det er blitt en bra venneflokk
 i Saltnes på noen år. Flere har
 overgitt sig til Gud og blitt frel-
 stes. Det har kommet med noen
 nesten til stadighet og mange
 står med idag.

G. I.

Fra Askim.

Stevnet begynte lørdag den 27.
 juli med velkomstmøte. Det var
 ikke så mange tilreisende kom-
 met, så det blev vitnesbyrdmøte.
 Broder Peder Dahl åpnet med å
 lese den 121 salme. Etter bønne-
 møtet begynte br. Ernst Falck
 vitnesbyrdmøtet. Han stanset ved
 de 2 første vers av det opleste.
 Han leste også et vars i Sal-
 mens 146, 5: «Salig er den hvis
 hjelp er Jakobs Gud.» Siden
 fulgte vitnesbyrdene slag i slag i
 samme retning. Gud var mektig
 til stede og velsignet, så vi kunde

i sannhet si som David «Salig er
 den hvis hjelp er Jakobs Gud.»

Første møte søndag begynte
 kl. 11. Det var flere tilreisende
 kommet fra forskjellige kanter.
 Vi hadde ventet at br. E. Nor-
 quelle hadde kommet, men han
 skuffet oss denne gang. Men det
 var en som var tilstede, en som
 aldri skuffer, det var Jesus fra
 Nasaret. Han var tilstede helt fra
 begynnelsen av, det fikk i sann-
 het vi erfare. Han begynte å vel-
 signe hjerter med det samme.

Br. Peder Dahl ønsket oss alle
 velkommen til stevnet. Han leste
 et par vers fra salm. 118, 24 vers
 og ut.

Fengselsmisjonær Ingvaldsen
 åpnet deretter liden med å tale i
 fra Lukas 9, 27—35. Han talte
 herlig om Herrens nærvær. Og det
 kjente vi i sannhet at vi hadde.

Broder Ernst Falck sang der-
 etter en sang. Så var det frie
 vidnesbyrd. De priste Gud den
 ene etter den annen, så vi kunde
 kjenne at Gud hadde gjort store
 ting. Det var underbart og høre
 brødre fra Soar misjon i Oslo,
 «som Gud hadde dratt op fra det
 dype» og satt deres fetter på en
 klippe. De fortalte om et for og
 et nu. Før hadde de ligget under
 for drukkenskapen. De hadde
 vandret ut og inn av fengslet.
 Flere hadde vært av Oslos skrek-
 kinn Gud kan frelse den dypest
 falne. De priste Gud for det nye
 liv i Gud.

Før 3-møtet begynte var loka-
 let «Fremtidens» fullt til siste
 plass. Det var også kommet ven-
 ner fra forskjellige andre menig-
 heter på stedet.

Broder Aimar Kalsen åpnet
 med Salmen 23. og ledet i bønn.

Etterpå blev et lite barn bært
 frem til velsignelse. Broder Ers-
 rud leste som grunnlag til dette
 som skulde foretas ut fra Markus
 10, 13—15. Samme broder talte
 deretter ut fra 3. Mosebok 23, 10
 —11. Han dvelte ved førstegren-
 dens høitid. Br. Toftner fra Oslo
 talte deretter ut fra Ap. gj. 20,
 18—24. Han la vekt på at skul-
 de la den Hellig And få innta vå-
 re hjerter.

Etterpå blev ordet gitt fritt til
 alle og enhver og det var en sky
 av vidner som ville priste Gud. Vi
 hadde også den glede å høre str.
 misjonær Schröder.

Br. Ingvaldsen talte til slutt om
 Jesu korsfestelse og roverne på
 begge hans sider. Han leste fra
 Matt. 27, 41—44 og Luk. 23, 39
 —42. Under det vi stod og bad
 kom et budskap i tunger og tyd-
 ning frem.

Siste store møte i høitiden be-
 gynte kl. 6. Vi gikk inn for nå-
 dens trone for å be om en under-
 bar stund. Etterpå leste br. Oskar
 Falch ut fra Rom. 1, 16—17, hvor
 etter møtet blev gitt fritt, og nu
 var det mange som fikk utlose si-
 ne hjerter. Det blev en veldig lov-
 sang under møtet.

Så kom vi til avslutningens
 stund. Vi treffer så mange kjen-
 te, og flere nye bli vi kjent med.
 Vi er sammen en liten stund, for
 atter å skilles, men det kommer
 en dag da vi skal fiere et stevne i
 himmelen, da skal vi være sam-
 men for bestandig.

Under det siste bønnemøtet op-
 løftet vi vår ånd, og bad om sje-
 les frelse, og Gud svarte oss. En
 sjel blev frelst. Han fikk gå over
 fra mørket til lyset, fra satans

makt og til Gud. Gud kan frelse
 sjele en idag, Halleluja.
 Vi reiste hjem glade i våre
 sinn.

Hans Westgård.

Stevne i Rygge.

Søndag 4. august hadde venne-
 ne i Rygge sitt vanlige sommer-
 stevne. Dagen oprandt med strå-
 lende solskinn og en menige til-
 reisende var møtt frem. En hel
 del predikanten og 7-mannsmu-
 sikken fra Halden var kommet
 til stede og det blev i sannhet en
 dag med Gud, som frelesarmeen
 sier.

7-mannsmusikken og br. An-
 ders Johnsen m. fl. var kommet
 lørdag og de hadde hatt et godt
 møte da også.

Første møte kl. 11 begynte med
 et par sanger av 7-mannsmu-
 sikken og br. H. Utne ønsket de til-
 reisende velkommen og leste Sal.
 122. Han ønsket å forene sig med
 salmisten som ønsker fred for
 Israel og Jerusalem. Predikant
 Ledang talte deretter fra Mat.
 15, 21—28 og dvelte ved den ei-
 endommelige måte Jesus mottok
 denne kananeiske kvinne på. Det
 var både lærerik og interessant
 å høre hans tale om denne sak.
 Om hvordan Jesus ofte kan droie
 med å svare en sjel i nød, men
 det skjer for å øve vår tro. Han
 moter oss i vår nød og utfrir oss.
 Det var også dyrebart at det var
 andres nød kvinnen hadde gjort
 til sin egen. Mätte Gud få legge
 andres nød på oss slik at vi aldri
 holdt op å trenge inn på Gud for
 de ufrelste og for dem som var i
 nød. Da oplever vi at Gud moter
 oss.

Deretter talte br. Anders John-
 sen fra Luk. 7, 11—16 og stanset
 ved den forskjellige nød som et
 menneske kan komme i og Jesus
 som hjelper i all nød — selv, som
 i dette tilfelle, i døden. Han har
 makt over døden også. Br. Moger
 talte fra 4. Moseb. 20, 6 om i sin
 nød å komme utenfor leiren og
 falle ned for Herren. Der i yd-
 mykhet og på kne for himlens
 Gud moter han oss med sin vel-
 signelse.

Hele møtet gikk i et spor og
 det var en dyp, stille og fredelig
 ånd over møtet. Sikker virkedes
 der bønnetrang og lengsel etter
 mere fra Gud i manges hjerter.

Kl. 4 talte først br. Hegh fra
 Jeremias 19 og 20 kap. Om Jeremias
 som den «gråtende profets». Deretter
 var det frie vidnesbyrd og
 mange deltok. Blandt de man-
 ge var br. Alfr. Andreasen, Hal-
 dor Hansen, Skjulstad og Kristi-
 an Lande.

Kl. 7 var siste møte. Br. Eimar
 Karlson talte først om den trygg-
 het Guds folk hadde innom Frel-
 sens grenser og siden gikk det
 slag i slag. Flere av brødrene i
 7-mannsmusikken og mange fle-
 re vidnet. Budskap i tunger og
 tyding kom også frem.

Det kan trykt sies at det var et
 godt stevne fra først til sist. Det
 er en tid ut til å bli regn, men i
 så god tid for møtet skulde begynne
 strålte solen atter og luften blev
 bare mere renset. Er ganske sik-
 ker på, at alle som reiste hjem
 hadde noe med fra stevnet — både
 de som vidnet om Herren og
 de mange, mange som ikke fikk
 anledning. For min del var det
 ting som Gud la i min ånd som
 sikkert skal bære frukt for evig-
 heten. Gud velsignet både de som

talte, vidnet, sang og spilte og de
 som bare hørte — blandt hvilke
 undertegnede var en.

G. I.

Til Misjons-Rosten.

Dhulia, W. Khandesh.

19. juli 1935.

Kjære brødre. Fred! Fred!

Takk for M. R. som vi får re-
 gelmessig. Det er en stor op-
 muntring for oss å se hvordan
 Guds sak går frem overalt. Tak-
 og pris! — Vil dere være snild
 og forandre vår adresse fra Man-
 durbar til Dhulia W. K. Vi blev
 bedt å overta arbeidet her og
 kjente det som Guds vilje å gjø-
 re så. Det forandrer jo ikke vår
 stilling uten vi fortroer oss
 fremdeles på Herren for vårt un-
 derhold og kan si til Herrens ære,
 at han svikter ikke sine barn.

Hjertelig hilsen

B. Finstrøm.

En hilsen.

Kan med glede hilse alle «Mi-
 sjons-Rosten»s lesere, at tiden
 heretter er kort. La oss alle be-
 flitte oss på det gode til Jesus
 kommer, han som har ofret sitt
 blod for oss alle. Bare at vi er-
 kjenner han som kalte oss fra
 mørket til lyset, for at vi skulde
 vandre i hans fotspor, og de
 drypper av fedme.

Men synet på ham må holdes
 rent og klart. Det er jo meget
 her nede på jorden som har så
 lett for å lokke et enfoldig Guds
 barn av veien. Her da på hans
 røst. Kom tilbake du frafalne og
 jeg vil lege dine sår.

Br. C. O. Blegberg.

Guds kjærlighet og
 lidelsenes hemmelighet.

Jeg hadde for en tid tilbake i
 min stue en kokong (silkeormens
 spinnehann) med en meget sjel-
 den sommerfuglarve i, forteller
 en broder. Denne kokong var ten-
 danned, og ute i den ene ende var
 et hull hvorigjennom insektet
 skulde bane sig vei når det var
 blitt en sommerfugl. Med undren
 betraktet jeg den snevre åpning
 som jeg syntes stod i så dårlig
 forhold til dyrets tykkelse; denne
 fødsel måtte i sannhet koste
 smerte og vanskeligheter, så me-
 get mer som jeg visste at denne
 art sommerfugler jeg hadde for
 mig, tvinger sig vei frem mellom
 de fire tråder som omslutter ko-
 kongen uten å bite over en eneste
 av dem.

Jeg stod nettop og grunnet på
 at jeg hadde hørt zoologene utta-
 le at den lille åpning som det
 fullkomne insekt må bane sig vei
 igjennem, skal tjene til å føre
 blodet ut i vingene, da jeg opda-
 get at mitt insekt begynte å ba-
 ne sig vei ut av sitt hylster. Hele
 formiddagen betraktet jeg den
 med korte mellomrum og så hvor
 tålmodig den kjempet og slet for
 å komme i frihet. Men det var
 som om det ikke var mulig for
 den å komme lenger enn til et
 visst punkt, og omsider var min
 tålmodighet uttømt. Kanskje trå-
 dene som omsluttet kokongen var
 blitt hårdere og mindre baelige
 av å være i min stue istedenfor
 i en svalere temperatur hvorfra
 jeg hadde tatt larven inn men
 hvad grunnen enn kunde være,
 jeg trodde at jeg var visere og

kjærligere enn ham hvis verk
 dette lille dyr og dets kokong var,
 og jeg besluttet å komme dyret
 til hjelp.

Jeg tok min saks og gjorde et
 lite klipp i de ytterste tråder for
 å gjøre utgangen bare en liten
 smule bredere, og i samme nu-
 kravet sommerfuglen ut, den lå
 foran mig på bordet med vingene
 foldet sammen tett inn til
 kroppen. Det var forgytves at jeg
 nu tålmodig ventet og ventet for
 å være vidne til det store øieblikk
 da sommerfuglen vilde rette sine
 vinger ut og begynne å flyve. Jeg
 kunde vel i de sammenfoldede
 vinger skjelve de vakre farver,
 men akk, min venten var forgytves,
 min kortyroter kjærlighet
 hadde umuliggjort dens sukt. —
 Den blev aldri annet enn en stak-
 kars vanskapp som hele sitt
 korte liv måtte noies med å kry-
 pe, skjønt den fra Guds hånd var
 bestemt til å tumle sig på de bro-
 kete vinger og mot Guds som-
 merhimmel.

Ofte har jeg siden måttet ten-
 ke på denne oplevelse, og den
 lekse Gud lærte mig derigjennem,
 for når jeg har sett mennesker i
 nød, unge og gamle, som under
 tårer kjempet mot lidelser og sor-
 ger, hvor har jeg da ikke været
 fristet til — og kanskje på ulov-
 lig vis — å sette dem i frihet!
 Kortsynt menneskebarn som jeg
 er! Hvad vet jeg om Gud kan få
 sitt mål fort igjennem med dette
 menneske også uten det fullkom-
 ne uten hin sorg! Når den tåkome-
 ne kjærlighet som tar alt med i
 betraktning, tør føre sine inn i li-
 densen, hvor våger da jeg uten
 bemyndigelse fra oven og før
 Guds time er inne å skjære de
 bånd over som gjør ondt, men
 som kanskje er de eneste som
 kan binde nettop det menneske-
 hjerte til Gud?

La oss betrakte Guds kjærlig-
 het og grunne over den. Den er
 for sann til å være svak, nettop
 fordi han elsker tukter han, og
 da med det høie mål at vi skal få
 del i hans hellighet. Han ser hen
 til den foranliggende glede, der-
 for tør han la tåren fylle vårt
 så ofte. Som Jesus fulkomnes
 gjennom det han led, således skal
 også vi lære lydighet gjennem det
 vanskelige, og gjennem all vår
 trengsel dannes etter hans bille-
 de som kalte oss til sin evige her-
 lighet.

Misjonsbeløp.

Misjonsbeløp til br. og str.
 Glittemberg er mottatt fra tiden
 13. april til 25. juli d. å. fra føl-
 gende:

Kvinnemisjonen ved Malla, Tot-
 lan kr. 10, Simon Kr. Totland 6,
 N. Hjelmen Fitjar 5, Mikal K.
 Totland 5, H. og E. S. Bergen 5,
 Vennerne i Mandal 32.80, br. S.
 Fredrikstad 5, M. Walde, Bergen
 10, En br. i Sagvåg 5, Vennene i
 Ytre Enebakk ved H. I. Ersrud
 78.10, Clement Storksen, Fjeld-
 berg 5, Gitt en br. Mosterhamn
 21.75, Stork Solås, do. 5, Chr.
 Storkesen jr., do. 15, Gitt en br.
 Mosterhamn 15, David Heggo, do.
 5 kroner.

Hjertelig takk til hver enkelt
 giver. Gud velsigne dere rikelig
 igjen.

Med broderhilsen
 R. Løklingholm,
 kasserer.

Husmødre

Spør Deres kjøbmann efter Standardost (blokost) med og uten karve. Holdbar i sommervarmen.

Denne tidsperiodes avvikling.

At denne tidsperiode som vi lever i nu nærmer sig avslutningen og er under avvikling må være klart for ethvert oplyst og tenkende menneske.

Nu vil kanskje noen spørre: Hvad er det så som avvikles? Som svar vil vi bemerke følgende:

1. Fra eldgammel tid har folkene hatt monarkisk regjeringsform. Verdenskrigen 1914—18 gjorde nesten slutt på denne form og innførte demokratisk regjeringsform som den ikke var før. Keisertroner og kongerener styrtedes i grus og republikker oppstod på disses ruiner. Det hele vil ganske sikkert ende i anarki. Men så vil Kristus som den virkelige og rettmessige fyrste åpenbare sig og ta regjeringsteilene i sine hender og bringe ro og orden i alt kaos.
2. Industrielovene avvikles. Nu har arbeiderne nesten mere å si enn arbeidsgiverne. Ved organisasjoner, sammenslutninger er de blitt en makt i verden som aldri før og er medbestemmende i arbeidstid og arbeidsloven angår. Hvilken kamp det er mellom kapital og arbeid i verden idag.

Makten er begges våben. I Kristi rike er makten som våben utelukket. Halleluja.

3. Den absolutte tro på den guddommelige åpenbarelse sådan som den er oss gitt i de hellige skrifter, har flere protestantiske samfund i verden stort sett oppgitt. Bibelen er nu ikke lengere pålitelig og Kristus er kun Josefs og Marias naturlige sønn.

Kjære lesere, vær på vakt!

4. Lov og rettsbegrepet hos folkene er under avvikling. Lovloshetens ånd gripe mer og mer omkring sig. Hvor intens og kraftig arbeides der ikke i verden idag på at omstyrte den nuværende lov og rett. Hvor liten respekt og aktelse for både guddommelig og borgelig lov finnes der ikke blandt menneskene i vår tid.
- Snart har vi personen «den lovløse» på skueplassen. Siden disse 4 grunnpillere har styrtet overende så har verdensbygningen ingenting å hvile på og må derfor styrte sammen. Det profetiske ordet har derved gått i oppfyllelse og bibelen har vist sig også i dette å være en guddommelig åpenbaring. Amen!
- G. W. Andersen.

I stille stunder.

Jeg sitter og blar i Bibelen. Det er så rart å sitte med denne underlige boken. Det er som det er en trøst bare å få holde den i hånden.

Gamle bok, kjære bok, du mig minner om det dyrebare blod. Mere kjør fra år til år du mig bliver hvor jeg går, på den trange vei som op til himlen går.

En tykk, hvit papirstrimmel glir ut fra de tynne blad og blir liggende på gulvet. Jeg boier mig og tar den op. Denne lille papirlapp vil jeg ikke miste. Den er mig så uendelig kjær. Det står skrevet noen ord på den med en tynn barnehåndskrift: «Be for mig ikveld! Hilsen S.», står det.

Jeg har flere slike lapper. Noen er av grått papir endog, og skriften stor og klisset. På en står det: «Be for foreldree mine!» — på en annen: «Ikke vær sint på mig! Du må be Jesus gjøre meg mere snild!» — på en tredje: «Be om at jeg må få kraft til å motstå fristelser!» Jeg fant noen av dem på nattbordet mitt eller på hodeputen når jeg kom sent hjem fra en tur; andre fant jeg i kape-lommen efter at vi skiltes.

Når jeg ser på disse små, krøllete papirlappene, taler de sitt eget språk til mig. Jeg kjenner håndskriften, og minnes den som skrev. Og så husker jeg så mange underlige samtaler, særlig fra

de stille kveldsstunder. Det var så rart når dagen var slutt. Det blev så stille, og tankene gikk mot evigheten, mot himmelen. Og ofte lod det stille og dempet: De venter, de venter i himmelens stad. De venter, de venter bak portene ad. Ja, hjemgangs venner og englenes tål du venter på mig i den himmelske stad.

Jeg minnes lille Sigrid. Hun kom så strålende ut fra barneværelset, barbert og i bare nattkjolen. «Vent litt!» sa hun, da jeg gikk forbi. «Du kan tro jeg fikk et nydelig mannekorn!» (Å få låne mannekorn hos de voksne var noe riktig festlig.) Jeg kikket på det der det lå i den lille, tynne hånden hennes. «I. Joh. br. 5, 14», stod der. «Hvordan lod det da, Sigrid?» spurte jeg. «Nei, jeg husker det ikke utenad. Du må kom' og læs' det i testamentet mitt. Jeg har streket under det. — Men dersom han pappa b'ynne å tro på Jesus, så går det i oppfyldels'!»

Hun drog mig med inn og pekte på skriftstedet. Det var dratt en tykk, krokert strek under. «Og dette er den frimodige tillit som vi har til ham, at dersom vi ber om noe efter hans vilje, og hører han oss.»

«Ikke sant», sa hun strålende, «dersom han pappa b'ynne å tro på Jesus, så går det i oppfyldels'!»

«Tror ikke pappan din på Jesus da, Sigrid?»

Det var som en skygge la sig over det lyse barneansikt.

BØKER

Norges svar på Jesu erobringssordre.

Av Sven Wisloff Nilsen.

Vi har savnet en oversikt over de forskjellige misjonsselskapers virksomhet blandt vår ellers ganske rikholdige misjonslitteratur. Dette har vært et tomrum som ventet på å bli fylt.

Nu i den senere tid har vi imidlertid fått misjonshistorie av E. Birkeli og denne bok med ovenstående tittel av Sven Wisloff Nilsen. Begge bøker utfyller på hver sin måte et lenge følt savn og gir oss et større syn på hedningemisjonens virksomhet og evangeliets seiersgang over jorden.

«Norges svar på Jesu erobringssordre» er en kortfattet og

grei oversikt over hvordan Norges kristne har svart på befalingen: «Gå ut og predik evangeliet for alle folkeslag.» I en kortfattet og sammentrengt form gir forfatteren oss en detaljert oversikt over misjonsvirksomheten i Norge og man kan ikke annet enn bli forundret over hvad et lite land har maktet å utrette i denne sak. Det er som man må stanse under lesningen av og til og utbryte: Kan dette være mulig? Når man leser for eksempel at ved utgangen av 1933 var 385 norske misjonærer i arbeid på de forskjellige felter. (I denne statistikk er ikke pinsevennene, de frie venner, metodistene, frelsesarmeen og den norsk-lutherske Afrikamisjon medtatt, da de ikke danner noe selskap). På de norske misjonsfelter er dessuten 2614 innfødte arbeidere i virksomhet. Det er også imponerende å legge merke til at et lite selskap som «Den Norske Kinamisjon» med en inntekt på kr. 52.613 underholder 27 misjonærer på feltet og har et prektig hvelvheim for misjonærene like utenfor Oslo, hvor misjonærene kan hvile ut når de er hjemme.

Beretningen om pinsevennene og de frie venners innsats i misjonsarbeidet er dog meget mangelfullt. Det er bare nevnt ganske få av misjonærene og nesten utelukkende av dem som stod tilsluttet Norges frie evangeliske misjon. Når pinsevennene og de frie misjonærer var representert, burde også noen av de eldre frie misjonærer vært nevnt. I Argentina for eksempel, Erling Andresen nevnt som den mest kjente. Han er jo forholdsvis ny og mindre kjent enn f. eks. br. Berger N. Johnsen som har virket der i ca. 25 år og har utvilsomt ganske stor virksomhet. Det kan nok ikke forfatteren laste for, men må skyldes de kildene hvorfra han har sine opplysninger.

Bortsett fra disse mangler kan det kunne sies, at boken er av stor interesse for alle kristne i Norge og vil kunne leses med stort utbytte og åpne våre øyne for den gledelige sannhet, at Norges kristne er blant dem som har satt meget inn på å utføre Jesus erobringssordre.

Den er rikt illustrert og på 250 sider.

Der er dem som strøt ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

- Kina.**
STR. DORUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavenstgt. 10, Oslo.
- HELGA LUNDEBY:** Jul. O. Lind, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG:** O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.
- JENS FJELD:** K. Aarmo, Ski st.
- OLGA SCHULT:** Gerda Sivjeland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.
- ALFHILD BJERVA:** Torolf Andersen, Serlgt. 15, Oslo.
- SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:** Th. Wessel, Nordstrand st.
- M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:** Misjons-Rosten, Sarpborg.
- TORKILD RASMUSSEN:** Jul. O. Lind, Moss.
- BERNHARD NILSEN:** Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
- GUNHILD GUNDERSEN:** Leonore Johnsen, Brårvik pr. Stauba.
- ASTA THUEN:** Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.
- Afrika.**
INGRID LØKKEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedgt. 3 a, Oslo.
- HILMA HERMANNSEN:** Ole Krogstad, Soll, Rællingen.
- MARGIT HARALDSEN:** Henrik Johansen, Levenskioldvei, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSEN:** Constance Nestdal, Solhelmsgt. 40, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES:** Anna Næsdal, Sydnessmug 6, Bergen.
- Den Norske Kongomisjon.**
JENS GLITTENBERG: R. Løkingholm, Møsterhamn.
- ALE. M. CHRISTIANSEN:** Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
- Argentina.**
BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sanstebø, Otterholdt, Be.
- India.**
ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forsgrund.
- DAGMAR JACOBSEN:** Sverre Severinsen, Smittestramveien 19, Drammen.
- FRANCK DESMOND:** Hardy O. Mossberg, Kreditbankens Halden.
- BORGHILD NORDLI:** Dankert Jordgens, Gunnar Bergvei 36, Narvik.
- HANS SVENDBERG:** Hardy O. Mossberg, Kreditbankens Halden.
- ALFHILD HOLMEN:** Skredderm. Olaf Andersen, Schestedgt. 3 a, Oslo.
- HILDA WERGEDAL:** Jens Jarnes, Passeløk p. o. Sandvær.
- RAKEL EDVARDSEN:** Hans Hansen, Brydelekken, Koppberg.
- B. og GUNHILD FINSTRØM:** Fru Gudrun Berntsen, Kvitefjell, Telemark.
- Finmark.**
DOROTHEA KLEM, BØRSELV: Tori Finnerud, Danvik, Drammen.
- OSKAR GAMST, Brevikbotn.**
HENRIK EILERTSEN, «Beteb», St. stettesen, Balsfjord.
- DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.**
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobst.
KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand. Porsangerfjord.
- Hjemmeverende misjonærer.**
F. O. SHRODER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- TOMINE EVENSTAD:** Vigeland, Ser Aundedal pr. Mandal.
- DAGMAR ENGSTROM:** O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.
- PEDER EVENSTAD, Vigeland, Ser Aundedal pr. Mandal.**
CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Nordre Skogvei 20, Bergen.
- «Glommens» trykkeri, Sarpborg.

NUMMER 16

Et

Under ovenver et svensk følgende: «En verden i undring og betavte civiliserte av Europas og planmessig en erobringsskjendel. Ser os med de forløste vakre talemåte ke nu som alle er igjøre innmen de tier alle de en samlet på horte krenkelses rettferdigheten.

De såkalte som så langt d prediker fredel kjærlighetens er, når en av t til tennene, ber mot en s. k. ick Mens dette så pressen meddel stilling fra kei som skal bli sk gen: «Keiseren kristne å foret avverge krisen. ningen fra Halle legrafertes til H Society fra en rer i Etiopia. D gripende hensti ydmykkende hen i et afrikansk l ske nasjoner dr opfordrer de k at et overfall f må bli avverge Redaktor Sv blad skrev fo lignende henstil kristne:

Misjonen i Etiopia. «Hvis italienerne, må de dette land opdirektor Nils D viret som «Krist italienerne nek vende tilbake t tur ikke de sve tur til ferie, re kan ikke få at an man fra ita ker å kvele v sler pastor Dah i Etiopia er f sjonærer, for 15 adventistisk land.

En hersker ber forbonn. Til Keswick telegram fra ke